

Tôn Nương Sẻ Thụ Thai, Sinh Hạ Một Con Trai, Và Đặt Tên Là GIÊSU

Ông Giovanni Bovio (1837-1903) là chính trị gia kiêm triết gia và là học giả nổi tiếng người Ý. Ông giữ ghế giảng sư lâu năm tại đại học Napoli (Nam Ý). Là tín hữu Công Giáo nhưng ông không ăn và không sống đạo. Trái lại, ông diễm phúc có người Mẹ thật hiền đức. Chính ông kể lại câu chuyện sau đây.

Vào buổi tối, thỉnh thoảng tôi ngồi nán lại nơi phòng khách và trò chuyện lâu giờ với Mẹ trước khi đi ngủ. Về phần Mẹ tôi, tôi nào cũng thế, người ngồi nơi ghế bành trong phòng khách, và lặng lẽ đọc kinh Mân Côi, cổ tràng hạt trong tay.

Một buổi tối, không hiểu có ma-cô nào thúc đẩy, tôi dám mở lời trêu chọc Mẹ hiền và xúc phạm tới Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Tôi nói với Mẹ:

- Mẹ làm cái trò gì mà cứ mân mê hoài trong tay cái vật kỳ quái thế! Vứt mẹ nó đi cho xong! Thế là hết chuyện!

Câu nói hỗn-láo xác-xược làm Mẹ tôi rất buồn lòng. Mẹ lặng lẽ nhìn tôi với đôi mắt ngán lệ. Xong, đặt cổ tràng hạt Mân Côi trên chiếc bàn nhỏ trước mặt, Mẹ nói với tôi:

- Được rồi, Mẹ nghe lời con đây. Bây giờ Mẹ không còn cổ tràng hạt nữa. Nhưng con yêu dấu, con định biếu Mẹ vật gì để có thể thay thế cho cổ tràng hạt này???

Đôi mắt ngán lệ và giọng nói buồn bã của Mẹ như lưỡi gươm đâm thẳng vào trái tim tôi. Tôi bỗng hiểu thấu Đức Tin sâu xa và lòng đạo đức chân chính của Bà Mẹ quê, không học thức. Tôi ôm choàng lấy Mẹ và âu yếm hôn người. Sau đó, tôi trang trọng lấy cổ tràng hạt Mân Côi và âu yếm đặt vào bàn tay Mẹ. Rồi tôi xấu-hổ bước ra khỏi phòng khách. Bởi lẽ, tôi đâu tìm ra vật gì trên cõi đời này quý báu và đáng giá hơn là cổ tràng hạt Mân Côi của Mẹ hiền! Và cũng từ đó, cuộc đời tôi thay đổi hẳn.

... Chứng từ của **Cha Tito Facini, Linh Mục dòng Tên.**

Tôi được mời đi thăm một bệnh nhân hấp hối, trẻ tuổi. Chàng phung phí cuộc đời và thân xác trong ăn chơi trác táng. Giờ đây chàng sống ngày cuối đời trong cùng khổ, bởi lẽ chàng không muốn nghe lời khuyên bảo của bất cứ ai - đặc biệt các Linh Mục - muốn giúp chàng dọn mình chết lành.

Tôi khéo léo tìm đủ mọi cách và dùng lời lẽ tinh-tế khôn ngoan khuyên chàng. Nhưng vô hiệu. Lời tôi nói như nước đổ đầu vịt. Sau cùng, một ý nghĩ chợt đến, chắc chắn là do Đức Mẹ MARIA soi dẫn. Bằng giọng nửa đùa nửa thật, tôi nói với chàng:

- Tôi thấy rõ là anh cương quyết đánh mất linh hồn và bằng lòng đi thẳng xuống hỏa ngục, ở lại đó đời-đời kiếp-kiếp chẳng-cùng! Điều ấy hoàn toàn tùy ý anh. Nhưng bất cứ người con thảo hiếu nào, trước khi đi xa và không bao giờ còn hy vọng trở lại, đều ôm hôn và giã biệt Mẹ hiền. Vậy xin anh cũng nên làm như thế với Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc, Đấng hằng yêu thương anh vô bờ.

Nói xong, tôi đưa bức ảnh Đức Mẹ MARIA đến trước mặt anh và nói:

- Đây là Mẹ anh, Người Mẹ Thiên Quốc của anh. Hãy nhìn gương mặt Mẹ lần cuối. Bởi vì anh cương quyết không bao giờ muốn trông thấy mặt Mẹ nữa, vậy thì, trước khi lao mình xuống hỏa ngục, anh hãy từ giã Mẹ và hôn Mẹ lần cuối.

Chàng thanh niên nầy giờ im lặng nghe tôi nói. Anh thật sự xúc động. Anh chăm chú nhìn bức ảnh Đức Mẹ MARIA một hồi lâu. Sau đó, anh giơ hai tay cầm bức ảnh và vừa khóc anh vừa hôn ảnh Đức Mẹ với trọn lòng thông hối và yêu thương.

Trong tâm hồn anh, giờ đây - nhờ lời cầu bầu của Đức Mẹ MARIA - được chiếu rọi luồng sáng cứu độ. Anh bắt đầu ăn năn thống hối, dọn mình lãnh nhận các bí tích. Anh trút hơi thở cuối cùng trong an bình và trong Tình Yêu bao la của THIÊN CHÚA và của Đức Mẹ MARIA.

... Sứ thần vào nhà trinh nữ và nói: "Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ơn phước, THIÊN CHÚA ở cùng tôn nương". Nghe lời ấy, trinh nữ rất bối rối, và tự hỏi lời chào như vậy có nghĩa gì. Sứ thần liền nói: "Thưa tôn nương MARIA, xin đừng sợ, vì tôn nương đẹp lòng THIÊN CHÚA. Và này đây tôn nương sẽ thụ thai, sinh hạ một Con Trai, và đặt tên là GIÊSU. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. THIÊN CHÚA sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đavít, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Giacóp đến muôn đời, và triều đại của Người sẽ vô cùng tận". Trinh Nữ MARIA thưa với sứ thần: "Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng!" Sứ thần đáp: "Thánh Thần sẽ ngự xuống trên tôn nương, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên tôn nương, vì thế, Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con THIÊN CHÚA. Kìa bà Êlisabét, người họ hàng với tôn nương, tuy già rồi, mà mang một người con trai: bà ấy vẫn bị mang tiếng là hiếm hoi, mà nay đã có thai được sáu tháng. Vì đối với THIÊN CHÚA, không có gì là không thể làm được". Bấy giờ trinh nữ MARIA nói: "Vâng, này tôi là nữ tỳ THIÊN CHÚA, xin THIÊN CHÚA cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói". Rồi sứ thần từ biệt ra đi (Luca 1,28-38).

(P. Arturo D'Onofrio, "Con MARIA un Cammino di Fede e di Amore", LER, 1988, trang 112+134)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt